

⁵⁶ 14. "בנֵי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל"

"בנֵי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל"⁶⁸ — הוא מציאות אלהיות העומדת לעולם ועד, אפיילו'ם בני-ישראל לא יהי' צדיקים.⁶⁹ זאת ההודעה הראשונה שניתנה לגויים וממנה משך הכל. "וזאמרת אל פרעה, כה אמר ד', בני בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל"⁷⁰. "יש' עוד הרבה עניינים לסדר ביני ובין, אבל הכל יסתדר לאור העובדה הסודית זואת. כל פרטיו הטפולים ימשכו מתחן היחס בין ובין 'בני בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל'. لكن אם אין שולח אותו "הנה אנכי הול' את בך בך"⁷¹. גם כאשר "אשפוף' את רוחי על כל בשור"⁷², לא תשנה הבכורות הזאת, שישيتها להודעת שם ד' עלינו⁷³. וכן הוא

ה שיחס זה לא היה
אדא אל אברם אל
"דעו לכם שבדורות
שמי ד' לא נודעתי
האבות למדרגת עם
על-ידי משה רבינו.
ז בירור מדרגת: אני
אן יש עוד תוספת,

ԱԵՐ ԿՎԵԼԽԱ ՄԱԼՈՒ
ԵՐԵՎ ԵՎԼԻՆ ԽԱՅ ԱՐԿՎ ՄԱԼԵԱՄ ԹՎ ԽՎԼԱ ՀԵ ԵՎ ԵՎԼԻՆ ԽԵԼԱ
ՄԱՍԵԼԿ ԵՎ ԽԼ ԿՎԱԼ ԵՎ ՎԼԽ ԿՎԵՐՈՒՏ ՄԱԽ ԵՐԵ ԿՎԵԼ ՄԱԼԵԱՄ
ԹԵԽՆԸ ԽԱՅ ԵՎԼ ԵՎԼ ԿՎԵԿ ԹՎ ԺԵԱՄ ՄԱԳԱԼԱՄ ԿՎԵԼՄ ՄԱԼՈՒ —
ԵՎՐ ԵՎԼ ՎԼԽԿ ԽԱՎԱ ԵՐԵՎ ԵՎԼԻՆ ԵՎԼԱԼՄ ԵՎԼ ԽԳՎԱԾ,
ՄԱԼՍ ՄԱՎԱԿԱՆ ԵԼՈ ԽԱՎԱԾ ԵՎԼԻՆ ԵՎԼԱԼՄ ԽԳՎԱԾ ԵՎԼ ԱՎԱԿ
ԵՎԼ ԵՎԼ ԽԱՅ ԵՎԼ ԵՎ ՄԱՎԱ ԽՎԱԼ ՀԱՊԱՆՄ ՄԱԳԱԼԱՄ ԹՎ ԵՎԼ
ԹՎ ԵՎԼ ԵՎԼ ԽԱՅ ԵՎԼ ԵՎ ՄԱՎԱ ԽՎԱԼ ՀԱՊԱՆՄ ՄԱԳԱԼԱՄ ԹՎ ԵՎԼ

אמ' כי, "שנמזה ארא" – הן תחילה מתרעעה דילדרה של יציאת מצרים. הדיא מעשה נורא ואוֹם, שטמנו גמיש עזין כל והוֹה סולט ברלו. לא רק פשח שבורועה טוכנו הם וכך ליציאת מצרים, אלא גם ראש-השנה גאנש ה- בעיל ערד. מײַזְאָדָה זונְבָּעָתָה מײַזְאָדָה צערָתָה.⁸

המחר'ל מבר במרינגרaad דמייהו שלו', שעזען אין קידושה הפטר, שקייחת גם אצל גרים בצוות חסרי אומנות העלים^ט, אלא קידושה הפטר, שארכנו ספר בדעתו ה'א הקדרה, כי אביה אלן, קידושה הפטר, נבלוי הפנייה מופיע אצל אברם אבינו, לו ואמר "נאעט לאי גודלך", ראשיו גילוי שם ר' דידי דידיךרים — שם, עבר, וכורגו — ובעשי מוחדשת פזיז אלדהו אל عم. הרעה שם י' בעילם דיבר להעתה עלי-ידי' המצחאות של שם דג'. טמו עלי' ישראלי קישור בשלאו של ה'א-טו'ה-ה'א: "עמנן ל'ר'א", מופיע הדוד'יש של פשיותו כלאנישיותו, בוגר השם' ל'ר'א. לבן אהוי" בראישו של ה'א-טו'ה-ה'א: "עמנן ל'ר'א", מופיע הדוד'יש של פשיותו כלאנישיותו, בוגר השם' ל'ר'א. אמר אברהם אמר היה הא כביה ל'ג'ודל', שהוא בפעם הו אשנה פניה אל עם. אברהם אמר היה הא כביה ל'ג'ודל', וההלה לודו'ה הודה בעילם, קידושה עצה'ר, קידושה אליה'ה הודה בעילם, עם, ה'א ה'בנה: "יעאש'ל לנו' גודל". אצל עיקוב אב'ינו מהדייל לה'תוקם צבור, והבטים והם כבר סורי'ו, העם, והעם עצמו מופע' ביצ'חת מארם. כבם שארם משועבד עידין אגנו אדם, אך, אם משועבד אגנו עידין עט. ההדרש של עם זה מותלה ביצ'חת מארם. על כן, כה' ה'הורה כ'לה קשורה ליצ'חת מארם, לא רק ה'הוגם המודדים שעננו — מטה' שבוטה, סרכות — גם זכר ליצ'חת מארם, אלא אפלו ר'אש-ה'השדו יומם ה'כטורים, הכליל'קונסמיים, הם י'בר ליעיא'ת מארם^{טט}. גם מש'ה רבנן ה'הורה מושיעים מרדון, יצ'את מעצרים. משה ר'יבון, ישראל ה'הורה — שלשותם עז'ן אהוי. משה רבינו ה'ה'שקל כגון כל אן ור'א את'...

— והוא מילא אותו אלוהות העומדת לעולם ועד אפל' אם בבריך ישאלך תראה שונמה לוגינה וממנה לא יהיה צדיקים.⁶⁹ ואזם הדרעהו הראשונה שנימטה לוגינה וממנה בירושה לא עוננוoms נסח' הכהל. אמרת אל פרעה, כה אמל' ד', בני בכוי ישאליך. עוז הרבה כל פרטינו לסדר בין ובין, אבל הכל יסתדר לאזר והענובה היסודות הזרה כל פרטינו לסדר בין ובין בני ישארה. לך אם אנך שולח

"ארוא אל אמרם אל
לעב שיחט אל לא ליב
ונדרעה"
וישמי י"א לא נדרעה
האבות למדרגת עם
על-ידי משה רבינו.

וְאֶלְעָלָה שְׁמַתָּה¹ וְעַל מִנְחָתָה² וְעַל מִזְבֵּחַ³ הַדָּשָׂן הַשְׁמִינִי⁴ וְעַל מִזְבֵּחַ הַמְּלֵאָה⁵. וְאֶלְעָלָה שְׁמַתָּה וְעַל מִזְבֵּחַ הַמְּלֵאָה⁶ וְעַל מִזְבֵּחַ הַמְּלֵאָה⁷. וְאֶלְעָלָה שְׁמַתָּה וְעַל מִזְבֵּחַ הַמְּלֵאָה⁸ וְעַל מִזְבֵּחַ הַמְּלֵאָה⁹. וְאֶלְעָלָה שְׁמַתָּה וְעַל מִזְבֵּחַ הַמְּלֵאָה¹⁰ וְעַל מִזְבֵּחַ הַמְּלֵאָה¹¹.

מורה ר' אבון סיר קון.